

פרשתון כפר אדומים כ"ט באדר א' תשע"א פרשת פקודי / שקלים

(אוטוטו)

ועדת התלמידים כהקמת המשכן

המפגשים של הועדה היו מוצלחים ביותר. הילדים תמיד הגיעו בזמן. בדיוק בשעה 13:00 בימי ראשון נציגים מכיתות ד' עד כיתה ח' הגיעו מוכנים לדיונים ותכנון. הם ישבו והקשיבו בקשב רב כאשר ילד מכיתה ז' סיפר על מה דיברו במפגש הקודם ועל מה ידונו במפגש היום. לא היו הפרעות מתלמידים. המורים השכילו לשבת מאחור ולתת לילדים לנהל את העניינים. כל מפגש היה פשוט דוגמא למופת של דיון מושמע ותכנון מעולה. ילדי ז' גם חילקו משימות לכל התלמידים להכין לפעם הבאה. היתה רק בעיה אחת. העבודה המעולה התקיימה אך ורק בתכנון. ב... עבודה הזאת שהיתה ידועה עבור המפגשים המוצלחים ל... רוע, לעשות שום שינוי בשטח בית הספר.

ילדים המובילים היו מודעים ל... ולפילוסופיה של בית הספר. על הנושא הזה, ואפילו על הנושא. בפתיחת המפגש הבא, ה... דפים שצילמו עם קטעים מפרשת פקודי

והתחילו ללמד. ילדה אחת סיפרה שבפרשת פקודי

התורה מספרת כיצד האומנים השונים הכינו את

החלקים השונים של המשכן. זה הכין את המנורה, ההוא

את הקרשים והיא ארגה את בגדי הכהונה. התורה

ממשיכה ומספרת, סיפרה התלמידה, שהאומנים הביאו

את כל החלקים השונים לפני משה לבדיקה וברכה לרגל סיום העבודה

בינתיים ילדי הועדה הקשיבו בקשב רב (אמרנו שזאת היתה ועדה מושמעת).

ילד אחד מכיתה ה' הצביעה לשאול שאלה: "מסופר שכל העם הביא את מה שהם

הכינו אבל חיכו עד שמשה יקים להם את הכל. מדוע הם לא הקימו את זה לבדם

"? והזמינו את משה לראות המשכן עומד, מוכן לפעולה

ילדי ז' ששו על השאלה של העמית הצעיר שלהם והפנו אותו להמשך הדף שהם

בעצמם הכינו – לפירושו של רש"י בפרק לט:לג. תלמידי ז' הסבירו שגם רש"י לא

הבין מדוע העם לא הקים את המשכן לבד. רש"י מציע שתי אפשרויות. כיוון

אחד ברש"י הוא שעד עכשיו משה פעל כמפקח, כמשגיח - על ולא 'לכלך את ידיו'

בעבודה. עכשיו הביאו לו את החלקים כדי שהוא יחבר את החלקים ויהיה לו חלק

בעבודה בידיים. כיוון שני בדברי רש"י הוא שהמשכן היה כבד מדי לבן אדם

להרים לבד לכן הביאו למשה את החלקים. אמנם גם משה לא הצליח להקים

את המשכן אלא שה' גילה לו שהוא יעשה "כאילו" להרים ומשכן יעמוד בעצמו.

כלומר, רוח א-לוקי הוא זה שבסוף יגרום למשכן לעמוד ולפעול

פנו תלמידי ז' לפעילים הצעירים שלהם ושאלו אותם האם הם יכולים לחשוב על

קשר בין דברי רש"י לבין הבעיות בוועדה שלהם. היה שקט בחדר לדקה ואז

ילדה שקטה מכיתה ד' הצביעה. "אולי", היא התחילה קצת בפחד מהגדולים

מסביב לה, "לפי הכיוון הראשון ברש"י גם המובילים צריכים ללכלך את ידיהם

"? בעשייה ולא רק לחלק משימות

נכון" ענה ילד בז', "מעכשיו כל ילד בד'ו' שמקבל משימה יעבוד בצמוד עם ילד"

מכיתה ז' או ח'. כך גם נשגיח על העבודה, אבל יותר חשוב נעבוד ונלכלך ידיים

" יחד איתם

חידות השבוע

כיתות א-ב

שתי מלים קצרות וחשובות
הן "יושבות" לו על המצח לדורי
דורות
על אלו מלים מדובר? על המצח של
?מי הן נמצאות
ומדוע חשוב שדווקא לו תהיה מזכרת
זו?

כיתות ג-ה

כדי להקים בו את הכל חיכו ליום
מיוחד בלוח העברי
לא כל חודש מתאים ולא יום סתמי
באיזה יום מדובר; מתי הקימו את
המשכן? (מ"ז)
מדוע תאריך זה משמעותי כיום של
?כיסוי הענן

כיתות ו-ח

בפרשת שקלים אנו מוצאים שכאשר
העם מתפקד באמצעות נתינת
מחצית השקל "לא יהיה בהם נגף".
מהו הקשר בין מפקד העם ובין
?הנגף, וכיצד מחצית השקל יעזור

חידת חודש העיבור

הסבירו: כיצד אפשר שבין שני
תאומים שנולדו, הצעיר יותר יחגוג
את הבר מצווה שלו כמעט חודש
!לפני אחיו הבכור

פרשת שקלים

השבת אנו קוראים מפטיר מיוחד.
בשבת רגילה קוראים שבע עליות
ועוד שמיני למפטיר - הכול מאותה
הפרשה. ואילו השבת אנו
מוציאים ספר תורה שני לקריאת
פרשת שקלים

פרשת שקלים (שמות ל: יא-טז)

היא הראשונה מבין ארבע
הפרשיות שקוראים לקראת פורים
ופסח. בזמן בית המקדש השני
היו שליחי המקדש אוספים בראש
חודש אדר את מחצית השקל מכל
היהודים כדי לממן צרכים שונים
של המקדש, כגון קרבנות ציבור.

היום אנו קוראים את פרשת
שקלים בשבת שלפני ראש חודש
אדר או בשבת שחל בה ראש
חודש, זכר לאותה תרומה
בנוסף יש הפטרה מיוחדת
שעוסקת בתרומות למקדש.
הנביא (מלכים ב' פרק יב) מספר

על "בדק הבית" - כל מיני

תיקונים ושיפוצים שעשו בבית
המקדש מתרומות שנאספו
למקדש.

דיון לשולחן שבת

בפרשה זו אנו מסיימים קריאת פרשיות המשכן. כמו כן אנו מסיימים את ספר שמות. לקראת סוף הפרשה (והספר) אנו מוצאים שהתורה מדגישה שכל העבודה של בניין המשכן, ואולי אפילו כל יציאת מצרים, מגיעה לשיא ולמטרה שלה: "וכבוד ה' מלא את המשכן" (מ:לד). לפי זה אפשר לומר שאין קדושה במשכן עצמו, אלא כמקום שדרכו ה' ישכון בתוכנו. המבנה והכלים של המשכן הם רק כלים של זהב, כסף, נחושת וכו' ואנחנו צריכים לדעת ולהשכיל כיצד למלא את הכל בתוכן - בקדושה.

כמובן, אפשר לטעון טענה דומה ביחס לכל מערכת המצוות שלנו. אם אדם לא מבין מדוע הוא עושה את המצוות, בין אם כדי להתקרב לה', בין אם כדי להיטיב עם החברה, האם עשיית המצוות נמצאת בדרגה נמוכה יותר או שמא העשייה היא מה שחשוב - בן אם האדם מתכוון או לא. האם הלולב עצמו יש בו חשיבות מעבר היותו ענף מעץ תמר? האם מצה הוא חשוב בפני עצמו או שהוא רק תוצר של לחם ומים ברור שלמצוות התורה יש 'טעמים' רבים, סיבות שונות. ברור שאכילת מצה מקבלת משמעות כאשר אני מכיר את סיפור יציאת מצרים. אבל האם עשיית המצווה נפגמת ללא כוונה הראויה?

עד כמה קיום המצווה שלנו כרוכה בהכוונה לסיבה? האם קיום מצווה כפעולה ללא משמעות נרחבת שווה לקיום מתוך הכרות והפנמת לקח ומשמעות? מה דעתכם?

אוריינות באורייתא

כתיבה היא אומנות. אנו בדרך כלל מזהים אומן כצייר או פסל אבל סופר הוא גם אומן. כמו כן גם מלחין הוא אומן. מה משותף בין כל אלו? לכל אחד יש כלים מיוחדים שהם יודעים להשתמש בהם כדי להפיק צליל נעים או ציור מרשים או סיפור מרתק. הצייר בוחר במכחול וצבע כדי להציג חפץ או רעיון. המלחין בונה תווים כדי ליצור אווירה או אפילו לספר סיפור. הסופר בוחר במלים כדי להעביר רעיון. לפעמים הצייר חוזר על צבע מיוחד או המלחין בוחר באותם צלילים כדי שהמתבונן יזהה את הצבע או הצליל "כמוטיב" (רעיון) חוזר ומרכזי בעבודה. כמו כן הסופר יחזור על מלים מיוחדות כדי ליצור קשרים עם חלקים אחרים של הסיפור. אם אנחנו מספיק קשובים למלים ולשפה נוכל ללמוד המון על מסרים ורעיונות של הסופר בהקמת המשכן אנו קוראים את הפסוקים הבאים: (שמות פרק לט; פסוקים לב / מג)

וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה וְהָיָה עֲשׂוֹ אֹתָהּ כְּאִשֶּׁר צִוָּה ה'... וַיִּבְרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: וַתְּכַל כָּל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן ... אֶהְיֶה מוֹעֵד

האם אנו קשובים למלים? בפסוקים אלה התורה מחזירה אותנו לסיפור בריאת העולם. בסוף הבריאה כתוב: (בראשית א / ב) **וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיֵּכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכָתוֹ... אֲשֶׁר עָשָׂה... וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים**

דרך חזרה על מלים התורה מלמדת על קשר בין העולם כולו והמשכן - בית האנושות ובית ה'. הצגנו את הקשר בין הסיפורים, אבל נשאר השאלה החשובה ביותר- מה זה מלמד. ועכשיו תורכם...

לפניכם פסוק שהתחפש.
פסוק זה מתאר את המשכן בעת הקמתו.
הוא רומז לנו גם על יחסים בין בני אדם לבין האלוקים.
כשתגלו את הפסוק, שימו לב כיצד התורה מתארת את